

22.12.2024 – 4. Adventní – VELIKÝ– největší DAR

Čtení: Římanům 10,1-21

Písně: Advent čtvrtý; výběr písní; 482–Ó ty radostný;
487 – Přiblížil se vánoční čas

Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.

Jan 1,11-12.

Je doba, kdy dostáváme mnoho pozdravů, (dopisů), SMS, emailu, ... a dárků. Asi není člověk na světě, kterému kdyby někdo poslal vánoční pozdrav, vánoční přání, nebo balíček, aby odmítal a řekl: „Já nechci.“ Ani jeden z nás není takový, že když dostane pozdravení ho nepřijal. Listonoši by řekl: „Vraťte to zpátky, já se o to nezajímám, já to nepřijímám.“ Kdysi jsem mluvil s pracovníky na poště, tenkrát mi řekli že hromady větších nebo menších balíčků tam ležely určitou dobu, protože je nikdo nepřijímal, neodebíral a potom je poslali na zpáteční adresu a když se jim to vrátilo, tak je zlikvidovali, nebo když nebylo zpětné adresy tak udělali totéž. V dnešní době je povinnost mít tam zpáteční adresu, ale i tak jsou i v tom podvody ...

Milí bratři a sestry, já vám mám vyřídít krásný Boží pozdrav. Já mám dnes, na základě té vánoční doby, být na chvíli listonošem, poslem dobrých zpráv. Dovolte mi to přirovnání. Mám vám nabídnout od Pána Boha ten nejlepší a nejhodnotnější dar. Není to můj balíček, mám být jen listonošem(kurýrem) - membránou, mám předat tu zprávu. Máme od Pána Boha z nebe poslaný ten největší dar. Mám vás poprosit jménem Otce nebeského, abyste ten největší dar, Boží dar, přijali, a abyste Ho neodmítli.

Známe ty dva krásné verše, které jsme zde četli. Pán Ježíš přišel 2000 let tomu do vlastního národa. Tělesně pocházel Pán Ježíš Kristus z izraelského národa, a přece Ho dodnes miliony Izraelitů odmítají a čekají svého Mesiáše, čekají toho, o němž si myslí, že jim bude vládnout. Samotný příchod Ježíše Krista odmítli. Říkali: „*Ano, my čekáme Mesiáše ale ty, Ježíši z Nazareta, ty nejsi ten pravý Mesiáš. My tě odmítáme.*“ Je to strašné, už 2000 let uběhlo od té doby, a většina tohoto národa odmítla Ježíše Krista. Apoštol Pavel v epištole k Římanům říká, že národ izraelský, který byl národem vyvoleným, který byl přizpůsoben(veden) proroky v tisícileté historii k tomu, aby přijal Mesiáše, ale on Ho odmítl.

To odmítnutí Židy se stalo požehnáním pro pohanské národy. My všichni, možná snad na výjimky, nevím, ale jak vás zde vidím, nepocházíme z židovského národa přímo, ale pocházíme z pohanských národů. My žijeme stále ještě v té době milosti, kdy ta zatvrzelost Izraelitů stále ještě trvá, stává se požehnáním pro nás, kteří pocházíme z pohanských národů. Jestliže ty pohanské národy, které přijaly Krista, se

stanou nevěrné, hněv Boží je daleko silnější než odmítnutí, ale o tom bude někdy jindy.

Mnohdy si připomínáme, že ta nebo ona země přijala před tisíci lety křesťanství. Naše prapředky vedla veliká láska a veliká zodpovědnost, aby ten Boží pozdrav, ten nebeský dar, dar Ježíše Krista přišel na správnou adresu, a aby nikdo neřekl: „**Já odmítám, já nepřijímám, vraťte to zpět do nebe, já to nechci.**“ Náš text říká: „*Do svého vlastního přišel, ale jeho vlastní ho odmítli.*“ Ti jeho vlastní to jsou izraelský národ. Ale potom pokračuje ve druhém verši: „**Ale ti, kdo ho přijali...**“ Kteří ten Boží dar vzali, těm dal moc. Pán Bůh jim dal tu moc, aby se stali Božími dětmi. Podmínka toho přijetí je jednoduchá. Apoštol vysvětluje, že ti, kteří přijali ten dar do srdce, jsou Božími dětmi. **Ti, kteří ho přijali a věří ve jméno Ježíše Krista.**

V poslední adventní neděli se ptám, každého osobně i všech nás dohromady. „**Věříš pevně, že Ježíš Kristus je Boží syn?**“ Je ten největší dar pro celé lidstvo, **je ten největší dar i pro tvoji rodinu, i pro tebe?** My nemáme co vyčítat Izraelitům, Židům. Je to zvláštní Boží tajemství a Boží přízeň, že se našemu národu stala tak velká Boží milost, a že přijal křesťanství. Velicí věrozvěstové, Konstantin a Metoděj, přišli z Tesaloniky, ze Soluně, zde mezi naše předky se svědectvím evangelia. Oni přišli z těch míst, kde před 800 lety před nimi zvěstoval Krista a evangelium apoštol Pavel se svými pomocníky. Pavel tam založil Tesalonický sbor a odtud přišli Konstantin a Metoděj. Zvěstovali evangelium mezi našimi národy. Našemu národu byla dána obrovská milost, když přijal křesťanství. A mnoho bylo velkých reformátorů, Božích svědků. Jedním z nich byl Jan Hus, tehdy celý národ slyšel evangelium a v 16. století, kdy reformace Martina Luthera přišla do našich zemí a většina národa přijala evangelium, to byla veliká Boží milost. A co je teď? Statisíce dětí neví, kdo je Ježíš Kristus, mnoho lidí slaví Vánoce, více se připravují na Vánoce než my křesťané, a přesto odmítají Krista tak, jako ti Židé. Oni to dělali z přesvědčení, že ten betlémský, nazaretský Ježíšek není Král, a že nosí dárečky, a to jim stačí. A pak jsou lidé, kteří odmítají Ježíše Krista, protože ho nepotřebují. Říkají: „*Není třeba žádného Mesiáše, žádného Boha.*“ „*Být jeho následovníkem, zamilovat si Ho – proč a na co?*“

A co my? Stojíme na prahu vánočního období. Ten nebeský host klepe na tvoje i moje, na naše srdce. Je tady ten nebeský pozdrav. I pro tebe a mně je ten nebeský dar. Přijmeš nebo zavřeš dveře. Nepřijmeš toho posla(zvěstovatele), nepřijmeš dnešní evangelium? Věřím, že tak jako přijímáme všechny pozdravy, lístky a zásilky k Vánocům, tak přijmete i ten nebeský dar. Jak je ráda babička, dědeček, když dostane vánoční pozdrav(telefonát) od vnuka, pravnuka, syna nebo dcery. Jak jsou rádi i

tam ... kde je napětí a válka, kde lidé se skrývají a utíkají, že na ně nejen myslíme ale, že jim dáme do rukou něco drobného nebo to nejvzácnější Boží Slovo – které se stalo tělem. (misijní cesta)

Přijmi ten Boží pozdrav, přijmi ten nebeský pozdrav! To zvěstují Vánoce, to zvěstuje Boží narození, to zvěstuje ta poslední adventní neděle. To je víc než ten lístek s pozdravem syna, maminky, nebo příbuzného. Mám dnes vyřídit: „**Pán Bůh ti posílá Ježíše Krista.**“ **Pamatuj, i pro tebe přišel!** I pro tebe se narodil na tento svět. **I kvůli tobě jsou Vánoce. Přijmi!** Otevři a s upřímným srdcem řekni: „*Pane Bože, děkuji za Spasitele, děkuji za Ježíše Krista.*“

Přejí vám všem krásné prožití Vánoc. Dětem, mladým i těm starším, nemocným a opuštěným i těm, kteří mají smutek, všem přeji Boží požehnání, radost z narozeného Spasitele. Přeji radost z největšího daru Ježíše Krista. Š. Marosz

Modlitba: Děkujeme Ti, Pane Bože, že ta nebeská pošta nám dává nejlepší zprávu a má pro nás největší dar pro věčnost. S otevřeným srdcem ji přijímáme. Přijímám i já znovu ten největší dar, Tebe, Ježíši Kriste a věřím, že zde není nikdo, kdo by s modlitbou nepřijal ten velký dar od Tebe Otče, Ježíše Krista. Požehnej nám tu vánoční dobu. Požehnej dětem, které se těší na Vánoce, požehnej maminkám, tatínkům, babičkám a dědečkům. Požehnej těm, kteří jsou mezi námi vdovci a vdovami, kteří se bojí vánočních svátků, neboť nebude tam milé manželky, manžela, nebo dítěte, které již odešlo na věčnost. Bud' s nimi a dej, aby ty slzy v oku, byly slzy vděčnosti, protože Vánoce nám říkají, že nastane nové shledání u Tebe, Bože, na věčnosti. Ty jsi zemřel, Ježíši Kriste, pro ty, kteří už odešli na věčnost, i pro nás, kteří žijeme zde na zemi, abychom žili věčně a těšili se, že se u Tebe všichni setkáme. Bud' Tobě, Bože, čest a sláva skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.